

בע"ה יג' בתמוז תש"ע

25.06.2010

גליון מס'. 2607

פרשת בלק

חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז . . .
 נשתברו הלוחות הראשונים
 ובטל התמיד
 והובקעה העיר (בית שני)
 ושרף אפוסטומוס את התורה
 והועמד צלם בהיכל. (תענית ד', משנה ו)

זמני י"ז בתמוז (יום ג')

03.48	תחלת הצום (עלות השחר)
06.00	שחרית א'
08.00	שחרית נוער
13.15	מנחה גדולה
19.20	מנחה קטנה
20.00	ערבית
20.10	סיום הצום

"כִּי־אָמַר ה' צַד־בָּאוֹת -
 צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֶשְׂרִי
 הָיְתָה לְבֵית־יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה וְלִמְעֻדִים טוֹבִים
 וְהָאֻמֹּת וְהַשְּׁלֹם אָהָבוּ" (זכריה ח יט)

שעור פרשת שבוע: שרה עברון

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.40	זמן תפילין /טלית	19.30	הדלקת נרות
9.11	סוף זמן ק"ש	19.40	מנחה א' 14.00 ב' 19.40
19.51←19.50	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור
		17.30	לימוד "בראשית"
08:00	שחרית נוער	20.28	צאת השבת

אחות תורנית השבת – חגית קאופמן

שֵׁשׁ בַּת
 שֵׁשׁ לֵוִים

לפרשת בלק

הפרשה נקראת, כמקובל, על פי אחת המלים בפסוק הראשון – אם כי, על פי תכנה ראוי היה לקרותה פרשת בלעם, שהוא הדמות המרכזית בסיפור הפרשה.

דמותו המעניינת של בלעם, והמאורעות המתוארים בפרשתנו, מעוררים דיונים נרחבים בספרות הפרשנית ובתורה שבע"פ ובפרשניה. בעניין האתון המדברת נשברו קולמוסים רבים – וקשה לחדש בנושא... נחמה ליבוביץ ז"ל מביאה (בעיונים בספר במדבר) דברי מספר פרשנים. אצטט שניים מן הפרשנים. הרמב"ם במורה נבוכים "אינו מוצא כל קושי... מאחר שמוכן לו שכל הפגישה בין בלעם ובין המלאך ונטיית האתון בדרך שלוש פעמים ודברי בלעם... ופתיחת פיה – הכל במראה הנבואה הוא, כמו מחזות וחזיונות רבים אחרים שהיו לנביאים ולאיש אלוקים בתנ"ך"

כמוהו סבור גם ר' יוסף אבן כספי בפירושו "טירת כסף", אלא שהוא עוד מוסיף דברי גלגול על התמימים המפרשים דברי תורה כמשמעם – גם במקרים שברור הוא, שהתורה מדברת בלשון סמלית: "בענין האתון איני צריך לדבר כלל, כי די במה שקדם בזה המורה (=הרמב"ם). אולם אגיד מה שקרה לי עליו זה מעט מן השנים והוא, כי שאלני אחד – ממתפשי מומים בזולתם ולא ירגישו בנמצא אתם – אם אאמין שדיברה האתון. ואני עניתיו מבלי הבט אל מראהו ואומר: חי ה'! אני מאמין בכל מה שכתוב בתורה ולמה לא אאמין בפסוק "ותאמר האתון" ובפסוק "וידבר חמור"?..."

אחיה של נחמה, ישעיהו ז"ל, עומד על ההשוואה שנערכה בתלמוד (במרומוז) ובמדרשים בלתי מצונזרים גם במפורש – בין בלעם לבין ישו. הוא מביא את הסיפור בבבלי סנהדרין ק"ו ע"ב (אני מצטט מתרגומו של הרב שטיינזלץ): מין אחד (כיניו מקובל לנוצרים הראשונים) שאל את ר' חנינא: האם ידוע לך בן כמה היה בלעם כשמת? אמר לו: בכתוב לא נאמר אלא מכיון שכתוב (תהלים נה) אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם – משמע שבן שלוש שנים או בן שלוש וארבע. – שלא הגיע למחצית שנות אדם רגילות, שהן שבעים. אמר לו: יפה אמרת! אני עצמי ראיתי את ספרו של בלעם והיה כתוב בו: בן שלוש שנים ושלש שנים בלעם החיגר כאשר הרג אותו פנחס השודד.

ממשיך ליבוביץ ומספר, שכבר נמצאו מחכמי ישראל שאמרו, כי אותו בלעם אשר נהרג בהיותו בן שלוש שנים ושלש אינו אלא ישו. אשר לביטוי "פנקסו של בלעם" (בתרגומו של שטיינזלץ "ספרו של בלעם") מסתבר, לדברי ליבוביץ, שהכוונה למקור: הספרות של הנצרות, לפיהם ידוע כי ישו היה בן 33 בהיותו מוצא להורג. עוד מוסיף הוא ואומר, בשם חוקר בן ימינו (שאינו מפרש בשמו), שבעצם האדם שהרג את בלעם בסיפורנו – המכונה בתלמוד "פינחס ליסטאה" – אינו אלא שם כיסוי (מפחד הצנזורה?) לנציב הרומי ביהודה פונטיוס פילאטוס (שהיה הנציב שגזר את דינו של ישו).

רמזים נוספים על ההשוואה שעשו חכמים בדורות השונים בין בלעם לבין ישו, – אולי בגלל החשש להזכיר את ישו במפורש – אנו מוצאים בדברי הפרשנות למשנה באבות פרק ה. המשנה שואלת: מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע? בסיום הדיון מביאה המשנה את הפסוק שהזכרנו מתהילים: אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם. מכיוון שלא ידוע על "תלמידיו" של בלעם, המשנה תהיה מובנת יותר אם נקבל את ההנחה שהכוונה בעצם לישו.

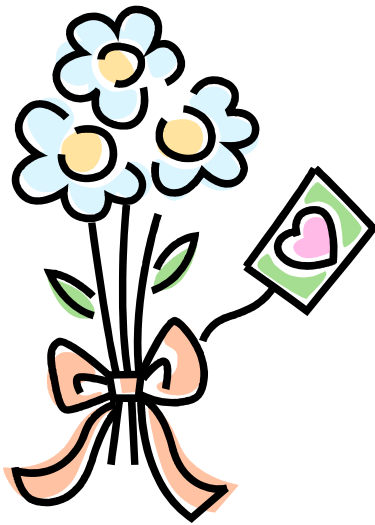
בהמשך מביא ליבוביץ קטע ממדרש בלתי מצונזר: ר' אליעזר הקפר אומר – צפה בלעם וראה שיש אדם בן אישה, שעתיד לעשות עצמו אלוה ולהטעות כל העולם כולו, לפיכך ניתן כח בקולו של בלעם שישמעו כל אומות העולם. וכך היה אומר: תנו דעתכם שלא לטעות אחרי "אותו האיש", שנאמר – לא איש אל ויכוב. אם אומר שהוא אל – הוא מכוב!...

יום הולדת אה! קבוצת סעד חולד יום הולדת 63!

ביום רביעי, י"א בתמוז, חגגנו את חג הקיבוץ במשחק "מחפשים את המטמון" בנושא תולדות סעד, שנבנה במיוחד עבורנו ע"י איש מקצוע חיצוני.

נפגשנו כולנו – חברים וילדים מכל הגילאים, לחגיגה מיוחדת על הדשא המרכזי שמול הכניסה לחדר באוכל, ומזג האוויר הטוב – לאחר ארבעה ימי שרב, שיחק לדינו, ותרם את חלקו לאווירת החג ולשמחה של ציבור כל-כך גדול שבא לחגוג בצוותא – לא כל יום יש יום-הולדת!
את ברכת החג נשא משורר הקיבוץ – ליפא אהרוני, שכדרכו בקודש נימר את חרוזיו בגימטריות:

באתי לגני (ג'נ"י פאטריה - 63)

באתי לגני

והוא מרופד פרחים

באתי לגני

זקנים וצעירים בו מהלכים

באתי לגני

והוא משרה חכמה ודעת

באתי לגני

לקבוץ שלנו סעד.

נאות הדשא ימלאו עוד

מזהלות ילדים וילדות

תורה ועבודה מקור חייהם

ה' צבאות יג"ן עליהם. (יג"ן - 63)

ואכן, נאות הדשא מלאו מזהלות חג של כל שדרות הציבור – וותיקי הקיבוץ, כל חברי הגרעינים למיניהם, ילדים ונכדים, בני תשחורת, מצטרפים – חדשים יותר וחדשים פחות. בלט לעין ההבדל הגדול שחל באוכלוסיית הקיבוץ המתבגר – את מקום הרוב שהיה נחלת הוותיקים תמיד, תפסו הפעם צעירים, בני הקיבוץ וחברי גרעינים ותושבים, והרבה ילדים קלי רגליים.

את הכיבוד חנכנו הפעם בתוצר החדש של המחלבה שלנו – גלידות בשלושה טעמים, שטעמן היה משובח. כל הכבוד ליצחק, גאולה וערבה, המחדשים בלי הרף מוצרים חדשים במחלבה.

ועדת התרבות חילקה אותנו לשש קבוצות עם שישה צבעים, וחברי כל קבוצה קיבלו מטפחות בצבע הקבוצה שלהם. כל קבוצה עסקה במציאת הפתרונות הקשים שהובילו למציאת שלושת המטמונים שהוטמנו במקומות היסטוריים של תולדות הקיבוץ. היתה זו עבודה משותפת של כל הגילאים – הצעירים יותר חיפשו פתרונות לחידות שהובילו לכל מיני מקומות בהם היה צריך למצוא אותם, הוותיקים תרמו מהידע ההסטורי שלהם והילדים – רצו – מי ברגל ומי באופניים, לכל המקומות שבהם הוטמנו הפתרונות.

כמובן שבסוף נמצאו שלושת המטמונים שהיו מוטמנים במקומות נוסטלגיים של הישוב – האחד בביתן העבודה של יצחק דן ליד היונקיה, שבו היו פעם שני תותחים שהיו צריכים להגן על הקיבוץ במבצע קדש, השני במחסן כלי הפסח בצריף עמידר שבו חולקו תמיד כלים לפסח לקראת חג המצות, ואחרון אחרון חביב – במקום שביטא מאד את רוח הקיבוץ וגאוות היחידה שלו, גן הקקטוסים המפואר, אותו נטע חברנו יהודה אל-עמי לזכר בני משפחתו שניספו בשואה.

ישר כוח לוועדת תרבות, ולכל מי שנתן את ידו להצלחת חג הקיבוץ, שהוא החג של כולנו.

חיי'ה יקותיא.

לפניכם דברים שנשאה כנרת במסיבת הסיום של גן-גפן, השבוע במשק-ילדים. הדברים הופנו לגנות ומטפלות גן-גפן, אך בגלל הרלבנטיות של הדברים לעבודה חינוכית בכלל, אנו מקדישים את הנאמר כאן בתודה למטפלות, לגנות, למורים ולמורות, ולכל אנשי החינוך המסיימים בימים אלה את עבודתם (או ממשיכים גם בחופש הגדול). בתקווה שתראו פירות בעמלכם ותנוחו היטב!

דברי סיום (אן אפן)

אנו מסיימים היום יחד שנה משמעותית ומלאת חוויות, שבה לא רק ילדינו למדו והתפתחו אלא גם אנחנו. השכלתן להפוך את חוויית הגן לנוגעת במישורים רבים של החיים, ואפשרתן ללמידה ולהתבגרות מתוך שמחה וחברות. נתתן לילדים ולנו תחושה של צוות, העובד כמשפחה חמה ובטוחה.

בפרשות השבוע בספרנו, ספר במדבר, אנו מלווים כעת את המנהיג- משה רבנו. משה עובר לא מעט קשיים עם העם, האמת- הם עושים כל כך הרבה בעיות, מתלוננים, לא ממושמעים, כל הזמן כואב להם, בכל פעם הם צמאים, רעבים, ורוצים הכל עכשו ומייד. ממש כמו ילדים קטנים (לא כמו ילדינו הבוגרים...).

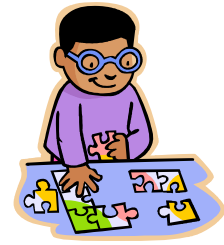
בפרשה שקראנו בשבת, פרשת חוקת, משה לא מקשיב לקב"ה ומכה על הסלע במקום לדבר אליו. ה' כועס מאוד ומעניש את משה בכך שלא יכנס לארץ ישראל. רבות נאמר על הקושי שבעונש הזה, שנראה ממש לא הוגן, אחרי כל מה שמשה עבר עם בני". ניתן להוסיף אולי עוד הסבר לעונש, שקשור לעבודתכן המסורה. אולי העובדה שמשה לא נכנס לארץ איננה עונש אלא דווקא דרך לחדד את העוצמה והגדלות של שליחותו. שליחות פירושה להיות מוכן לבצע את הנדרש ממך, בזמן הנדרש ממך, בלי כל טובות אישיות, לפעמים גם בלי לראות פירות. אני חושבת לפעמים על כך שאתן נדרשות בכל שנה לפתוח בתהליך משמעותי עם קבוצת ילדים מתוקים, אתן מלוות אותם במסירות, נותנות הכל, רואות כל פרט, נקשרות ואוהבות- ואז מסתיימת לה השנה ואתן נדרשות להתחיל הכל מההתחלה עם קבוצה חדשה. בעיניי דבר זה מחדד את גדולתכן ואת יכולתכן לבצע את השליחות בחינוך מתוך צניעות וענוה.

ואם תאמרו- מי אנו שישוו אותנו למשה רבנו, הרי שמשה בעצמו מעמיד את עבודתכן מעל עבודתו, כשהוא מתלונן לקב"ה בפרשת בהעלותך ואומר שהוא לא מסוגל לשאת את העם כפי שנושא "האמן את היונק"- עבודת ה"אומנת"- המטפלת- שהיא גם עבודת אמנות, אמנות הקשר אל נפש הילד, אמנות הדורשת הרבה כוחות פיזיים ונפשיים, ואנו נושאים תפילה לה' שייתן כוחות ובריאות לכל אחת ואחת מכן להמשיך בשליחות החשובה הזו.

תודה גדולה,

מכל הורי הילדים כאן אפן תש"ע,

כנרת סואל-פולק.

סיכום חודש סיוון בבית כולל

וודאי ראיתם את ילדי כיתות א-ג' (בית כולל) מתרוצצים בשבילים, עסוקים בפעילויות וחוויות, ושאלתם את עצמכם "מה הם עושים כל הזמן?", אז רצינו לשתף אתכם ולספר לכם מעט מהנעשה בחודש סיוון בבית כולל.

נושא החודש היה **נתינה**. נושא זה הוא גדול ורחב, ועל כן חילקנו אותו לתתי נושאים ובכל שבוע עסקנו בתת נושא אחר. בתחילת החודש, בו חל חג מתן תורה, למדנו על הנתינה של הקב"ה לעם ישראל. למדנו על מעמד קבלת התורה, והמחזנו הצגות על פי מדרשי מעמד הר סיני. כמו כן, על פי מנהג יהודי ג'רבה הכנו עוגיות בצורות שונות שקשורות לחג שבועות כגון: ציפור, סולם, יד, סל, מספרים (נסו לחשוב איך הצורות קשורות לשבועות, אם לא גיליתם, שאלו את הילדים!). למדנו גם על המצוות שהקב"ה נתן לנו ושחקנו ב"רכבת המצוות".

בשבוע השני למדנו והתנסינו בנתינה לעם ישראל. הכנו עוגיות לחיילים ונסענו לחלק אותם בבסיס נחל עוז. החיילים קיבלו אותנו בשמחה והראו לנו את עמדת השמירה שלהם. קשה לדעת מי שמח יותר, החיילים או הילדים.. בהמשך ארחנו מועדונית רווחה משדרות יחד עם ילדי המפ"ל במשק ילדים. ילדינו הפעילו תחנות וארחו את ילדי המועדונית בלבביות.

בשבוע השלישי עסקנו בנתינה של הקיבוץ והקהילה לנו, תושבי המקום. הילדים למדו על ענפי הקיבוץ והכינו מכתבי תודה מרגשים לענפים השונים (האם הבחנתם בהם?). למדנו גם להכיר יותר את קיבוצנו, למשל – התדעו למה שימשה המחרשה המוצבת בכיכר ליד תחנת הדלק? או מהיכן הגיע הצריף השוודי? בסוף השבוע, כפי שידוע לכם, אספנו מצרכי מזון שהשארתם לנו בפתח בתיכם והעברנו אותם דרך "חסד אמיתי" למשפחות נזקקות. תודה לכם שנעניתם והשארתם מצרכים, הילדים התרגשו מכך מאוד! בשבוע האחרון עסקנו בנתינה למשפחה שלנו, והכנו פיצה משפחתית שאותה כל משפחה אכלה בביתה בארוחת הערב.

בסיכום החודש אנו יכולים לומר כי חווינו והבנו שכוחה של הנתינה הוא בכך שהנותן מקבל לא פחות מהאדם שהוא נותן לו!

כעת אנו עומדים לפני חודשי החופש הגדול אשר כרגיל צפויים להיות עמוסים בפעילויות וחוויות, מה שאומר שעוד תשמעו מאיתנו..

תודה על שיתוף הפעולה.

כיף להיות ילד בקיבוץ!

ילדי בית כולל והצוות.

נר זכרון: יז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של בנו יאיר פרוכטר (תשמ"ה)

19 שנה לאמא - הציפור פמפלה

השנה אמא עזרה לי לכתוב לאזכרה. תמיד זה ככה. היא נותנת לי כוחות, מוטיבציה, והרגשה שאין דבר העומד בפני הרצון. אני חושבת שבפני הרצון של אמא לא עמד דבר, לא הקשיים בילדות, לא בנערות וגם לא בחייה הבוגרים. לאמא היו קשיים, כמו לכולנו, ובכל זאת- הגיעה בחייה לאן שהגיעה, פיתחה עצמה, רכשה דעת ותבונה. אני מאחלת לעצמי, ללמוד מאמא, ולמרות הקשיים שיש בדרך- להמשיך לרצות, להמשיך לאהוב, להמשיך לחשוב, ללמוד ולהתפתח. כשאני מנסה לחשוב על אמא כדמות, ככל שאני מתבגרת ושומעת יותר סיפורים מאנשים שזכו להכירה מקרוב, מתגבשת אצלי ההבנה- שאמא הייתה אישה מאוד מיוחדת ומאוד חכמה ואפילו אעז ואומר שבכמה מובנים הקדימה את דורה בתפיסותיה, תפיסת עולם שאני מאוד רוצה לאמץ, ללמוד ולפתח. הבאתי בפניכם היום דוגמא שממחישה את כוונתי כאשר אני אומרת: "תפיסת עולם שהייתי רוצה לאמץ".

אקריא שיר שאמא עשתה עליו עבודה בקורס "רכזי ספרות", ו-2 פסקאות שכתבה בעבודתה שמלמדות על תפיסתה לחיים, לחינוך ולילדיה.

הציפור פמפלה/ נורית זרחי

הציפור פמפלה

כל מגרעת בעולם היתה לה!

גרגרנית,

שקרנית

וישנונית.

הרגישה הציפור פמפלה

שאי-אפשר לחיות כך הלאה.

ביום הראשון

היא התגברה על הצורך לישון

ביום שני

פסקה להיות שכחנית

ביום שלישי

החליטה לא לומר דבר טפשי.

ברביעי חדלה להסתקרן,

בחמישי להתגדר.

בשישי היא התגברה על הצורך לשיר.

ובשבת -

יותר,

לא היה לה עוד על מה להתגבר.

כי מה קרה לפמפלה בסיום?

לא נשאר ממנה כלום!

אמא כתבה בעבודתה: (זה לקוח מאמצע העבודה לאחר ניתוח ספרותי של מבנה השיר)

" שיר זה הוא יצירה טיפולית מובהקת, המלמדת איך להתייחס לזולת ואיך האדם צריך להסתכל על עצמו ועל תכונותיו, המסר הדידקטי ברור ובולט, אך מובא בעקיפין באמצעות ההאנשה והנפש. כמו כן, תרומות תכונות אלו להפיכת השיר למין משל שיש ללמוד ממנו מסר חשוב והוא: אולי חיובי הוא לנסות לתקן את עצמך (או אחרים), אך אדם אינו רשאי להעלים את עצמו ולגרום לאיטו. אם לא יגן על ה"אני" שלו, ימצא הורס, בעוד שהוא משלה את עצמו שהוא בורא. המטרה לא הייתה ברורה לציפור (תיקון עצמי, חינך מחדש) ופעולות התיקון היו לפעולות הריסה מואצות. וכל זה נאמר כאן באופן עקיף. המסר מופנה הן לילדים שהתנהגותם מופרעת, והן לאחרים שצריכים לקבל את המופרעים."

אמא סיימה את עבודתה בפסקה הבאה:

"השאלה שנשאלת: האם השיר הוא שיר לילדים? שהרי המסר טוב גם, ובעיקר, למבוגרים? אם כן לפנינו שיר בשתי קומות. יש בו קומה ועד קומה. קומת הפעילות והדינאמיות של הציפור המתקנת את עצמה וקומת המשמעויות, שגם אם אינה נכנסת כולה בשמיעה הראשונה ללב ומח הילד, ניתן לעזור לו תוך כדי הקריאה והלימוד."

כשאני קוראת עבודה זו, אני מבינה מי היא הייתה. הפתיחות הרבה שהייתה לה, דרכה החינוכית הרואה את הילד כייצור טוב בעל יכולות ורצונות להתפתח (ניתן לראות זאת בברור ממילותיה: המסר מופנה לילדים שהתנהגותם מופרעת). ההתנהגות מופרעת, לא הילד - סמנטיקה משמעותית), וקבלה של הילד כמו שהוא בלי לנסות לשנותו ולעצבו כמו שהיינו רוצים. בעבודה זו, התייחסה אמא לילדים, אך משוכנעת אני שכך היא קיבלה כל אדם בחייה, וכך גם אני מקווה לקבל את הזולת. תודה אמא שהשארתי אחרייך כל כך הרבה דברים ומסרים משמעותיים שעוזרים לי לעצב מי שאני.

איכל סימקין

(דברים שנאמרו באזכרה לאיטה סימקין ז"ל)

לחברתנו אסתר זיוון
תנחומים
במות אחיך
שלום בן-יצחק הלוי שומן ז"ל

הלכות מונדיאל

1. נהגו אומות העולם להיאבק זו בזו מדי ד' שנים בכיבוש שערים עד אשר יימצא זה אשר הגביע בידו, כדכתיב: ובשנה הרביעית יהיה לכדור קודש הלולים למונדיאל. וכיוון שהכיבוש משחית הוא, נוהגים ישראל להחמיר ולא לכבוש שערים כלל, ותחת להתחרות במונדיאל, מסתפקים בצפייה בו, בבחינת אותו תראה ושמה לא תשחק....

4. נתייחדה מצוות הצפייה במונדיאל, שעל אף שמצוות עשה היא, יש בה משום שב ואל תעשה, שדי לו לאדם שירבץ בכורסתו אל מול המסך כדי לקיים המצווה. וכיוון שחביבות מצוות על ישראל נהגו להוסיף למצוות הרביצה גם פיצוח גרעינים קליות ואגוזים, לגימת בירה ומתן הוראות לשחקנים, ומתפללים שייעשה להם נס וישמעו השחקנים את הוראותיהם דרך המסך.

5. אין צופין במונדיאל אלא בחבורה, וממנים את הקטן שביניהם לסינג'ור והוא המוציא והמביא להם בירות מן המקרר, ומי שצופה לבדו אין לו חלק לעולם הבא וסופו שמפספס כל הגולים כשמביא בעצמו הבירה. בשעת הדחק יש להתיר לצפות ביחיד, אולם העושה כן יקפיד להתקשר מדי ח"י רגעים לחבריו כדי לשאול: "ראית את זה???".

6. מאימתי צופין? משלב הבתים ועד לגמר. ויש אומרים: משלב הבתים ועד שלב הרס הבתים, כשנוטשת אשתו את הבית ועוברת לגור אצל אמה. במקצת קהילות נהגו לצפות במשחקי הנוקאאוט בלבד, ולא טוב הם עושים, שככל שמתקדם המונדיאל הולכים ומשתעממים משחקיו, שרעדה אוהזת ברגלי השחקנים ותחת להיות כגיבורים הכובשים את גוליהם, עומדים הם כחומה בצורה ואין מבקיעין כלל (בונקער בלע"ז).

7. אין צופין במונדיאל לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש אלא מתוך כורסה של מצווה, וטוב שיכוון ליבו למשחק, יבטל עצמו כליל, ולא יתיק עינו מהמסך לא ימין ולא שמאל, שאם לא כן עובר ב"לא תתורו". הנצרך לנקבו באמצע משחק טוב שיתאפק וימתין למחצית עת מלהגים הפרשנים במילתא דבדיחותא וזורקים זה לזה קלישאות קלישאות חבוטות חבוטות...

9. תחילה נהגו ישראל להתחלק בין אוהדי ברזיל, אנגליה והולנד (אחינו הכתומים). משנתמררו כל צבועי העולם על המרמריס, ונמצאו כל אומות העולם שונאות לישראל, אין זה חשוב את מי יאהד, ובלבד שינקוט צד מבעוד מועד וידבק בו, שלא יהיה כפוסח על שתי הסעיפים מדי משחק.

10. ר' כילי אומר: כל המסכים כשרים לצפייה, אפילו מסך שפופרת יד' אינץ' מתקופת האנטימחיקון התחתון. ר' סקאל אומר: לא יפחת ממסך מהודר עשוי פלעזמה בגודל לבי אינץ', שאותיות HD כסופות חקוקות בחזיתו. מנהג המפרסמים לייפות סחורתם ולהכתירה בשלל תכונות הכתובות בצופן עשויה צירופי אותיות משונים, ובמיוחד נהגו להרבות במספר היציאות שבגב המסך, כדכתיב: יציאות המסך שתיים שהן ארבע. ועוד נהגו לפרסם את ניגודיות המסך, ולא ידעתי עניין הניגודיות מהו עד שהתנגדה אשתי שאקנה המסך.

11. שלושים יום לפני המונדיאל מעלין את מחירי כורסאות הטלוויזיה, המסכים, ושאר תשמישי הקדושה של המונדיאל, ברמ"ח אחוזים, כדי להורידם לאחר מכן במבצע של "עד 50%". מנהג נאה נהגו לכתוב את ה"50%" באותיות קידוש לבנה בגודל 42 אינץ', ואת ה"עד" באותיות טל ומטר בגודל מחצית האינץ' בלבד. ייזהר הציבור מאוד מרכישת אותם מסכים המפארים עצמם כ"מותג מוכר" ונמכרים במחצית מדמיהם של מסכים בעלי יחוס, שחזקה היא שאם היה המותג מוכר למישהו מלבד לזה המוכרו, הרי שהיו מפרסמים את שמו.

12. שבת הקודמת לפרוץ המונדיאל היא שבת הגדול, ונהגו לפרסם בה מוספי ספורט מגודלים הסוקרים כל אחד ואחד מאחד-עשר כוכביא של נבחרות העולם, ועושין מי שברך לפצועים. גדולי פרשני הדור עוסקים במלאכת הניחוש, וכל נבחרות העולם עוברות לפנייהם כבני מרון, וכותבים את גזר דינן: מי תעלה ומי תודח, מי בנגיחה ומי בבעיטה, מי בפנדלים ומי בשער זהב, וסופם שנמצאים ניחושיהם כחרס הנשבר וכצל עובר וכחלום בלהות יעוף.

13. מצווה מן המובחר שלא לשחק במונדיאל בכדור שרגילין לשחק בו בשאר ימות השנה, אלא לייחד מבעוד מועד כדור חדש שלא עלה עליו עול, ורגל אדם לא בעטה בו, בבחינת וישן מפני חדש תוציאו. על כן נהגו גדולי ישיבת ההנהלה של אדידעס לברוא מדי מונדיאל, יש מאין, כדור חדש בתכלית החידוש (גיאבולעני בלע"ז), ובכל מקום שדבר הכדור החדש מגיע אבל גדול לכדורגלנים ומתבכיינים בקול גדול, וטוענים שגדולי אדידעס שמים עליהם שלושה פסים.

14. מודים אנו לקב"ה ששם חלקנו מהבועטים נעלי הבית כשיושבין על הכורסא ולא שם חלקנו מבוועטי קרנות. שאנו משכימים לצפות במשחק של צפון הונדורס נגד דרום ניגריה, והם משכימים לעוד אימון כושר, אנו רצים למקרר להביא עוד בירה, והם רצים כמשוגעים אחר הכדור, אנו עמלים לפצח הפיסטוקים והם עמלים לפצח ההגנה של היריב.

15. מייד כשיסתיים משחק הגמר, יכבה את הפלעזמה, יקום מכורסתו, ינער היטב קליפות הפיסטוקים, ויאמר: יהי רצון שכשם שזכינו לצפות במונדיאל זה, כן נזכה לשחק במונדיאל הבא בכדור מעורו של לוייתן.

ז"ל סלוביק, מתוך האינטרנט (קטעים)
הביא לדפוס: אשר צברון

"לראות את הכאב ולהביט לו בעיניים"

ב-7/7 יום רביעי אני מארזת הקרנה של הסרט "במטבח של פריימן",
מלווה בדיון, לציון חמש שנים להתנתקות!

הנך מוזמנת/מוזמנת לסרט ולדיון.
ההקרנה תהיה מאוצרון לחבר.
עלות של 15 ₪ (אחייה בכניסה)

התבוננות קולנועית מיוחדת על אהבה ואמונה
בתוך ומתוך התהליך הכואב

מפגש משמעותי ומרגש הנוגע בלב הצופים ומותיר חותם עמוק.
המפגש כולל הקרנת סרט ועריכת שיחה עם נחום לנדאו המפיק.

"במטבח של פריימן" – סרטה של הדר בשן (56 דק')
סרט מעקב אינטימי, כואב ומרגש, לפעמים גם מחויך, הנותן הצצה אל מבחן חוסנם של הזוגיות והאמונה של בני הגיל השלישי בזמן משבר. יעקב (78) ומרים (68) נאלצים לעזוב את ביתם שלא מרצונם. שלושה שבועות מלווה אותם המצלמה רק במטבח, המטבח אותו הפכו למבצר בפני גזירת הפינוי, עד לרגע יציאתם...

מנהל פבואכט - חנית קאלפמן

באסבסט נאצנו?!?

בעידן שלנו יודעים אנו כי אסבסט הוא חומר חזק ומצוין לכיסוי וקירוי. כל זה טוב ונכון כל עוד החומר שלם, אך ברגע בו הוא נשבר, נסדק מתפורר ולו במעט, מתפזר באוויר חומר סיבי דק בלתי נראה לעין, אך נשאף היטב לריאות.

בל נטעה: למרות שאסבסט מיוצר מחומרים טבעיים (קבוצת המינרלים: סרפוטין ואמפיביל) החומר מוגדר והוכח כי הוא מסוכן ביותר לבריאות האדם ובעלי חיים, שאיפת החלקיקים עשויה לפגוע בריאות ולגרום למחלות קשות, תוצאות החשיפה והשאיפה נראות כעבור 10-30 שנה (לא לזלזל).

אז לא במסע הפחדה אנו עוסקים אלא במסע מודעות והפנמה.

בקיבוץ גגות אסבסט רבים. לפני מס' שבועות קרס הגג של סככת המילונים (סמוך למפעל הגזר). הודות לערנותם של הממונים השונים, הוזמנה חברה מורשה מטעם המשרד לאיכות הסביבה. החברה מיומנת בפינוי אסבסט והם פינו את החומר המסוכן בדרך אחראית, אנו מאמינים.

חשוב לדעת!

לא לגעת באסבסט לבד, רק למקצוענים ומוסמכים מותר לגעת.

לא להוציא/להכניס ברגים בלוחות אסבסט.

לא לשייף, לא לקדוח, לא לנסר, לא להשחז.

כל הפעולות הנ"ל משחררות את סיבי האסבסט לאויר.

קי"ץ נאציט ובריא

פארמא ירוק - צאיתי איכות הסביבה ק. סצד.

פינת הקלנועיות

שטח מת

אם רכב חונה ("רק לרגע") קרוב לצומת או הצטלבות, או אם יש במקום צמחיה, נוצר מצב שהנהג לא יכול לראות את הדרך. זהו שטח מת. לקראת שטח מת יש להאט ולנהוג במשנה ערנות, דריכות וזהירות.

מתן זכות קדימה

א. להאט. ב. לעצור אם צריך.

יש לתת זכות קדימה במקרים הבאים:

א. בזמן יציאה מחניה – זכות קדימה לרכב הנוסע על הכביש.

ב. אם היוצא מהחניה לא שם לב – תן לו לצאת.

ג. לרכב העולה, במיוחד אופנים, יש זכות קדימה. פנה להם את הדרך.

ד. בצומת שביל עם כביש – זכות קדימה לרכב על הכביש.

ה. תמיד להולכי רגל, ובמיוחד ילדים, יש זכות קדימה.

דאדא להבי!

משיכות לפחות בקריכה

1. לקראת החופש הגדול הבעלי"ט (יולי-אוגוסט) אנו מוסיפים שעות בקריכה.
2. עפ"י הנחיית הנהלת הקהילה, הזמנת אירועים בערב תתאפשר רק בין השעות 20:00 – 21:30 עד להודעה חדשה.
3. אנו מבקשים שוב להקפיד על שעות נפרדות ולכבד את רצונם של השוחים והשוחות.

בני אחיטוב.

שעות הפעילות בבריכת השחיה בחודשים יולי-אוגוסט 2010

ימים ב', ד'	ימים א, ג', ה'
שחינים : 08:30 – 06:45	שחינים : 08:30 – 06:45
משפחות : 12:00 – 10:00	משפחות : 12:00 – 10:00
משפחות : 16:30 – 14:00	נשים : 15:30 – 14:00
נשים : 18:00 – 16:30	גברים : 16:30 – 15:30
גברים : 19:00 – 18:00	משפחות : 18:15 – 16:30
	שחינים : 19:00 – 18:15
	משפחות : 20:00 – 19:00

יום ו' וערבי חג
שחינים : 08:30 – 06:45
משפחות : 12:00 – 10:00
נשים : 14:30 – 13:30
גברים : 15:30 – 14:30
משפחות : 18:00 – 15:30

לתלוש ולתלות על המקור